

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การเพิกถอนคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่อยู่ในระหว่าง
การพิจารณาของศาลปกครองและการดำเนินการเพื่อกำหนดคำสั่งใหม่
ภายหลังการเพิกถอนคำสั่งเดิม

องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้มีหนังสือ ที่ บร ๗๓๔๐๑/๕๒๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สรุปข้อเท็จจริงได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ได้ตรวจสอบพบการทุจริตยักยอกเงินสด เป็นเหตุให้มีเงินขาดบัญชี จึงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้น ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้รายงานผลการสอบสวนว่านายสนอง ศรีบุญ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีความผิดฐานปล่อยปละละเลยให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความทุจริต เห็นควรให้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายชาติ ศรีตะวัน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ปัจจุบันได้รับทราบและเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ และรายงานผลการสอบสวนไปยังกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เพื่อตรวจสอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้ว เห็นว่านายสนองฯ กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๓๕,๗๐๐.๙๘ บาท นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลางเรียกให้นายสนองฯ ชำระค่าสินไหมทดแทน

ต่อมานายสนองฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ พิจารณาอุทธรณ์แล้วได้ยกอุทธรณ์ นายสนองฯ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งศาลพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ฟังข้อเท็จจริงได้ว่าการดำเนินการพิจารณาเพื่อกำหนดคำสั่งการบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ที่ ๑๕/๒๕๕๐ เรื่อง ให้ชำระค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ อาจไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กรณีมีมูลที่ฟังได้ว่าคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีอาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครอง

นครราชสีมาจึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

๑. หากศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้นายสนองฯ ชำระค่าสินไหมทดแทน อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนยังคงมีอยู่หรือไม่ และองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ควรดำเนินการอย่างไรต่อไป และสามารถเรียกให้นายสนองฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน เพื่อสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดเพิ่มเติมส่งให้กรมบัญชีกลางเพื่อพิจารณาใหม่ได้หรือไม่

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จะดำเนินการเพิกถอนคำสั่งเรียกให้นายสนองฯ ชำระค่าสินไหมทดแทนก่อนที่ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และเรียกให้นายสนองฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานภายหลังจากอายุความสองปีตามมาตรา ๑๐ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ล้นสุดลงแล้วได้หรือไม่ และจะรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพิ่มเติมให้กรมบัญชีกลางทราบเพื่อพิจารณาใหม่ได้หรือไม่

๓. ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ดำเนินการตามประเด็นที่สองแล้ว คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดพิจารณาเห็นว่านายสนองฯ ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่เมื่อรายงานให้กรมบัญชีกลางตรวจสอบ กรมบัญชีกลางเห็นว่า นายสนองฯ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หากองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีคำสั่งตามความเห็นของกรมบัญชีกลางจะส่งผลให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนมีกำหนดอายุความหนึ่งปี นับแต่วันที่องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีคำสั่งตามความเห็นของกรมบัญชีกลางหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สืบเนื่องจากที่ศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เรียกให้นายสนอง ศรีบุญ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวอาจมีเหตุบกพร่องในการรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากคู่กรณีตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่พิจารณาแล้วเห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่ศาลปกครองนครราชสีมาจะมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงมีแนวคิดที่จะเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๐ ที่มีเหตุบกพร่องในขั้นตอนการทำคำสั่ง และดำเนินการรับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากนายสนองฯ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้เป็นที่ยึดถือ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ และออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนใหม่ อย่างไรก็ตามก็ดี องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีข้อสงสัยว่าจะมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งก่อนที่ศาลปกครองนครราชสีมาจะมีคำพิพากษาได้หรือไม่ และสามารถเรียกให้นายสนองฯ ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อสรุปผลการ

สอบสวนข้อเท็จจริงฯเพิ่มเติมส่งให้กระทรวงการคลังพิจารณาใหม่ได้หรือไม่ และการดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนครั้งใหม่นี้จะมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับอายุความการออกคำสั่งหรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหาหรือขององค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาสองประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จะเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เรียกให้นายสนอง ศรีบุญ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก่อนที่ศาลปกครองนครราชสีมาจะมีคำพิพากษาได้หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๔๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุத்தระหรือโต้แย้งตามกฎหมายมาแล้วหรือไม่ อันเป็นอำนาจทั่วไปในการควบคุมตรวจสอบภายในฝ่ายปกครองซึ่งคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องเสร็จที่ ๗๗๘/๒๕๔๘^๒ และคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ)ในเรื่องเสร็จที่ ๑๙๓/๒๕๔๙^๓ ได้เคยวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจในการเพิกถอน คำสั่งทางปกครองไว้ว่า แม้คำสั่งทางปกครองจะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองแต่ในเมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองย่อมสามารถเพิกถอนคำสั่งทางปกครองของตนได้เสมอ และต้องแจ้งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาต่อไป กรณีตามข้อหาหรือเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลปกครองนครราชสีมายังมีคำพิพากษา นายองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงสามารถ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ และหลังจากเพิกถอนคำสั่งแล้ว ย่อมไม่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีอีกองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่จึงต้องแจ้งการเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครองนครราชสีมา เพื่อให้ศาลพิจารณาต่อไป

^๑มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุத்தระหรือโต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การเพิกถอนการประเมินภาษีและการขอให้พิจารณาการประเมินภาษีใหม่ ในกรณีที่เรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือของศาล หรือในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๘๑๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงกรมสรรพากร

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการของกรมสรรพากรในกรณีที่กระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างจากคำสั่งของกรมสรรพากรที่ได้รับความเสียหาย ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๒๗๘ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่สอง หากองค์การบริหารส่วนตำบลตุมใหญ่ได้เพิกถอนคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เรียกให้นายสนองฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว จะมีขั้นตอนการดำเนินการเพื่อกำหนดคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนใหม่อย่างไร และการดำเนินการเพื่อกำหนดคำสั่งดังกล่าวจะมีกำหนดอายุความเท่าใด เห็นว่า เมื่อมีการเพิกถอนคำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่เรียกให้นายสนองฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว หากองค์การบริหารส่วนตำบล ตุมใหญ่จะดำเนินการพิจารณาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของนายสนองฯ อีก ย่อมเป็นการเริ่มกระบวนการพิจารณาครั้งใหม่ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดจะต้องดำเนินการรับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากนายสนองฯ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในข้อ ๑๕^๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ โดยในส่วนของบุคคลที่ได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นที่ถูกต้องในการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ผ่านมาแล้ว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ อาจใช้วิธีการแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้รับฟังไว้นั้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้องยืนยันอีกครั้งหนึ่ง โดยกรณีที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ เห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร จะให้โอกาสบุคคลดังกล่าวชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมอีกก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อได้ดำเนินการรับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นที่ถูกต้องตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ แล้วให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ เสนอรายงานการสอบสวนไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตุมใหญ่ในฐานะผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาตามข้อ ๑๖^๖ และเมื่อผู้แต่งตั้งได้พิจารณาและวินิจฉัยสั่งการเกี่ยวกับการผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่จะต้องชดใช้ประการใดแล้ว ต้องส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามที่กำหนดในข้อ ๑๗^๗ และต้องดำเนินการเกี่ยวกับการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังหรือตามการวินิจฉัยสั่งการของผู้กำกับดูแลตามที่กำหนดในข้อ ๑๘^๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต่อไป

“ข้อ ๑๕ คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

“ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้ง ถ้าผู้แต่งตั้งขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งกำหนด

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัด และต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งหรือรัฐที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

“ข้อ ๑๗ เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ให้วินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อ ๑๘ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการ

ส่วนปัญหาว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ครั้งใหม่นี้จะมีกำหนดอายุความเท่าใด นั้น เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ)ได้ให้ความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๕๒๓/๒๕๕๐^๙ แล้วว่า การออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒^๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งมีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งของตนได้ โดยไม่ต้องนำอายุความตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่มาใช้ ดังนั้น กรณีตามข้อหาข้อนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ จึงสามารถดำเนินการพิจารณาและออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนครั้งใหม่ได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับอายุความตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ดังกล่าว อย่างไรก็ดี การออกคำสั่งยังคงต้องกระทำภายในอายุความสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔๘^{๑๑} แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อมีการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว หากเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่มีหน้าที่ดำเนินการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึด

ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องคดีต่อศาลอย่าให้ขาดอายุความหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทราบ

๙ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและการพิจารณาอุทธรณ์ของเทศบาลนครสมุทรปราการ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๗๑๐ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐ มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

๑๑ มาตรา ๑๐ ๑๓๑

๑๓๑

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

๑๑ มาตรา ๔๔๘ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความ เมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด

แต่ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิใช่โทษตามกฎหมายลักษณะอาญาและมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

หรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อชำระเงินตามมาตรา ๕๗^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยดำเนินการบังคับให้เสร็จสิ้นภายในสิบปีนับแต่วันที่ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะพิเศษ)ได้ให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๘๗/๒๕๕๐^{๑๓}

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๕๑

^{๑๒}มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๓} บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การถอนฟ้องคดีที่มีการออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี